

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 144/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. L. – K., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajskej prokuratúry v Trenčíne pri vybavovaní jeho podnetu zo 17. novembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. L. – K., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2008 doručená sťažnosť Ing. M. L. – K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietania porušenia jeho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) pri vybavovaní jeho podnetu zo 17. novembra 2007.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa podaním zo 17. novembra 2007 označeným ako „*Podnet na podanie mimoriadneho dovolania vo veci*“ obrátil

na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) s podnetom na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Cob 549/2006 zo 14. februára 2007 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 19 Cb 192/2004 z 23. februára 2007. Sťažovateľ na okresnom súde proti žalovanému C., s. r.o., B., uplatňoval sumu 408 800 Sk s príslušenstvom na základe uzatvorenej zmluvy o dodaní stroja UNC O6O po repasii so základnou lopatou a na základe uvedeného sa dohodli na prefinancovaní stroja formou leasingu cez žalovaného. Sťažovateľ bol zároveň dohodou splnomocnený prevziať predmet leasingu od žalovaného, a uviesť ho do prevádzky s právom uplatňovať nároky za vady. Okresný súd jeho žalobu zamietol a zaviazal ho zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 23 655 Sk. Na základe jeho odvolania krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu a zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalovanému 24 967,70 Sk. Sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutia súdov bolo postihnuté takou vadou, že mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože ich rozhodnutia boli nedostatočne zdôvodnené, nezrozumiteľné a spočívali v nesprávnom právnom posúdení veci. Všeobecné súdy nesprávne aplikovali príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože vzťah na základe uzatvorenej zmluvy mali podriaďiť pod § 489 a násl. Obchodného zákonníka, čím by dospeli k záveru, že jeho žaloba na všeobecnom súde bola oprávnená v súlade so zákonom. Pretože konajúce súdy dospeli k nesprávnemu právnomu záveru, žiadal, aby generálnou prokuratúrou bolo podané mimoriadne dovolanie.

Krajská prokuratúra podaním zo 7. januára 2008 podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania odložila z dôvodu, že rozhodnutia súdov považovala za zákonné a v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, tak okresný súd, ako aj krajský súd vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu, vyvodili správne právne závery, riadne rozhodnutia odôvodnili, preto nezohľadnila sťažovateľom vyslovené právne názory. Sťažovateľ prevzal odpoveď krajskej prokuratúry 14. januára 2008.

Vzhľadom na nesúhlasné stanovisko so závermi krajskej prokuratúry sťažovateľ žiadal vo veci vydať tento nález:

„1. Krajská prokurátúra v Trenčíne svojím upovedomením o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, porušila právo Ing. M. L. na spravodlivé prejednanie veci čl. 46(1).

2. JUDr. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.938,- Sk (...), ktoré je Krajská prokurátúra v Trenčína povinná vyplatiť právnemu zástupcovi JUDr. M. K., Advokátska kancelária, M., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej a druhej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných prepisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 32 ods. 2 druhej vety zákona o prokuratúre ak písomne podaný podnet nebol podaný osobne, doručenie podnetu potvrdí prokurátor podávateľovi podnetu najneskôr do 10 dní od jeho doručenia.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Predmetom sťažnosti v konaní pred ústavným súdom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajskej prokuratúry pri vybavovaní podnetu zo 17. novembra 2007 na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora sp. zn. Kc 181/07 zo 7. januára 2008.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označeného základného práva v súvislosti s nerešpektovaním príslušných ustanovení zákona o prokuratúre krajskou prokuratúrou, ktorá v konaní o jeho podnete nesprávne vyhodnotila jeho právny názor v spore, ktorý pred všeobecným súdom viedol.

V konkrétnostiach daného prípadu – namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) – považuje ústavný súd opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre za právny prostriedok, ktorý sťažovateľovi zákon na ochranu základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený, t. j. sťažovateľ mal možnosť požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre (napr. IV. ÚS 53/05).

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda i podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd ústavným súdom. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nepožiadaval o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre a nevyužil preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu zo 17. novembra 2007 nadriadeným prokurátorom, ak podľa jeho názoru krajská prokuratúra porušila jeho základné právo podľa označeného článku ústavy.

Z obsahu sťažnosti a ani z jej príloh nevyplýva, že by k nesplneniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde došlo zo strany sťažovateľa z dôvodov hodných osobitného zreteľa, preto ústavný súd odmietol sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov vo veci rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2008